

2015-02-19

Dnr 2015/46

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Remissyttrande över promemorian Några värdepappersmarknadsfrågor (Ds 2014:46)

(Fi 2014/4475)

Nedan följer Riksgäldskontorets ("Riksgälden") remissyttrande över promemorian Några värdepappersmarknadsfrågor ("promemorian").

Promemorian föreslår hur implementering av de ändringar som genomförts i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-direktivet) ska genomföras i svensk rätt. Förändringarna implementeras genom ändringar i lagen (1999:158) om investerarskydd (ISL), lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF) och lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument.

Riksgäldskontoret har inga invändningar mot promemorians förslag till implementering.

Riksgälden vill samtidigt fästa regeringens uppmärksamhet på en oklarhet i ISL vad avser definitionen av investeringstjänst beträffande förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare). Definitionen är inte helt tydlig, men Riksgälden tolkar investeringstjänst enligt ISL vad gäller AIF-förvaltare så att det krävs tillstånd för diskretionär förvaltning av investeringsportföljer (huvudtillståndet) tillsammans med ett eller flera av de tre angivna sidotillstånden (annars är uppräknningen av sidotillstånden onödig eftersom de förutsätter huvudtillståndet).

Riksgälden anser det tveksamt om detta överensstämmer med direktivet (se artikel 12.2 och 6.4 AIF-direktivet) som inte tycks ställa krav på att huvudtillståndet måste kombineras med ytterligare tillstånd för att anses utgöra investeringstjänst och omfattas av investerarskyddet. Dessutom undantas inte investeringsrådgivning i direktivet. I AIF-utredningens lagförslag (SOU 2012:67 s. 134) angavs inte heller något krav på sidotillstånd såvitt avser investeringstjänst som omfattas av investerarskyddet. Den som har ett av sidotillstånden har alltid huvudtillståndet.

Jämför även med definitionen av investeringstjänst avseende värdepappersfonder (2 § 5 c IGL), där det tycks tillräckligt med tillstånd för diskretionär förvaltning. Konsekvensen av detta blir att det uppstår en diskrepans mellan vad som utgör investeringstjänst beroende på typ av institut. Samma tillstånd kan exempelvis medföra att en värdepappersfond omfattas av investerarskyddet medan en AIF-förvaltare inte gör det.

Yttrande i detta ärende har beslutats av riksgäldsdirektören Hans Lindblad efter föredragning av garantisystemansvarig Mats Ekstrand.

Hans Lindblad, beslutande

Mats Ekstrand, föredragande